

αὐτῶν καὶ ἀναμαρτησίας διὰ πολλῶν ἀναντηρήτων ἀποδείξεων, περὶ τε τοῦ ἱεροῦ λεγομένου πολέμου, συμφορῶν καὶ πολιορκιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ διαφόρων ἔθνων, καὶ αἰχμαλωσίας αὐτῆς ὑπὸ τε Λατίνων, καὶ εἶτα Ὀθωμανῶν, καὶ ἀπαριθμήσεως μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς, τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐπιβουλῶν τε καὶ ζημιῶν ὑπὸ Λατίνων καὶ Ἀρμενίων εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου Τάφον, καὶ τοὺς ἱεροὺς ἐν αὐτῷ Πατριάρχας, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἀξιομνημονεύτων ὑποθέσεων· συγγραφείσα μὲν παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κυρίου κυρίου Δοσιθέου. κοσμηθεῖσα δὲ, καὶ ἐν τάξει ἀρίστη τεθεῖσα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Χρυσάνθου, οὗ καὶ τοῖς ἀναλώμασι, μᾶλλον δὲ τοῦ ἀγίου Ἰάφου, τὸν εἰπεῖν, τῇ ἐλεημοσύνῃ τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐτυπώθη ἐν ἔτει τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ὀγδόῳ· ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς ἡγεμονίας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Στεφάνου Βοεβόδα τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἐν Βουκουρεστίῳ τῷ τῆς Οὐγγροβλαχίας αὐθεντικῷ Θρόνῳ, ἐπιμελεία καὶ διορθώσει Μητροφάνους ταπεινοῦ ἱερομονάχου Γρηγοῦ τοῦ ἐκ Δωδώνης, ἐπιστατοῦντος τῇ τυπογραφίᾳ Στώικα ἱερέως τοῦ Ἰακωβίτζη, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ δεκάτῳ πέμπτῳ, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον. Ὡρίσθη δὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Χρυσάνθου δίδοσθαι τὴν βίβλον τοῖς εὐσεβέσι δωρεάν. εἰς φύλ.

(159) — Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Συνταγμάτιον περὶ τῶν Ὀφφικίων Κληρικῶν καὶ Ἀρχοντικίων τῆς τοῦ Χριστοῦ ἁγίας Ἐκκλησίας, καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν, διαιρέσεώς τε καὶ τάξεως τῆς πάλαι καὶ νῦν, καὶ ἐτέρων τινῶν πάνυ ἀναχ-

καίων τοῖς ἐγκαταλεγομένοις τῷ Κλήρῳ, καὶ αὐτοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ περὶ τῶν πέντε κατ' ἐξοχὴν ἀγιωτάτων Πατριαρχικῶν Θρόνων, καὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν κατὰ συνοδικὴν διάγνωσιν αὐτοῖς ὑποκειμένων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὰς ἐπισκοπῶν, περὶ τε τῶν Αὐτοκεφάλων Ἀρχιεπισκόπων μετὰ τῶν αὐτοῖς ὑποκειμένων Θρόνων διαλαμβάνον· ἐκ διαφορῶν μὲν τακτικῶν, καὶ σποράδην εὕρισκομένων, μάλιστα δὲ τῆς κατὰ περιήγησιν αὐτοῦ ἀκριβοῦς ἐρεύνης τῶν πραγμάτων συλλεγόν, ἐπὶ δὲ τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτάτου τε καὶ ὑψηλοτάτου ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίου, κυρίου, Ἰωάννου Στεφάνου Βοεβόδα τοῦ Κατακουζηνοῦ, παρὰ τῷ Πανιερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Οὐγγροβλαχίας κυρίῳ Ἀνθίμῳ τῷ ἐξ Ἰβηρίας, μετὰ τῶν Ἐγχειριδίων τῶν περὶ τῶν ἑπτὰ Μυστηρίων Γαβριὴλ Φιλαδελφείας, καὶ Ἰὼβ ἁμαρτωλοῦ, σὺν ὁμιλίᾳ τινὶ θεσπεσίᾳ Γενναδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ Κυρίου, τὸ τέλος αἰσίως ἐπισφραγιζούσῃ, τυπωθέν· ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει Μητροφάνους ταπεινοῦ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Δωδώνης. ἐν τῇ κατὰ τὸ Τεργόβιστον τῆς Οὐγγροβλαχίας ἀγιωτάτῃ Μητροπόλει ἐν ἔτει ἀπὸ Θεογονίας χιλιοστῷ ἑπτακοσίοσῳ δεκάτῳ πέμπτῳ (1715) κατὰ μῆνα Μάρτιον. εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μετετυπώθη ἐν Βενετίᾳ τὸ 1778 ἔτος παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βέρτολι.

(160) — Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἐκδοσις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων. Τυπωθέντα διὰ δαπάνης τοῦ ὑψηλοτάτου, εὐσεβεστάτου καὶ σοφωτάτου ἡγεμόνος πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου, κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα. Ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει τοῦ λογιωτάτου Ἰωάννου τοῦ Ἐφεσίου. Ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδαβίας. ἀψιέ. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετὰ τὴν προσφώνησιν πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μιχαήλ

καρδιάτον ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς σημείωσις. « Ἐκ τῶν τοῦ Σουτ-
 δα • α Ἰωάννης ὁ Δασμασκηνός, ὁ ἐπικληθεὶς Μανσοῦρ, ἀνὴρ
 » ἦν ἐλλογιμώτατος οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν ἐν παι-
 » δεῖα λαμψάντων· σύγγραμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ καὶ μάλι-
 » στα φιλόσοφα, εἰς τε τὴν θείαν γραφὴν παράλληλος κατ' ἐκ-
 » λογὴν, καὶ οἱ ἀσματικοὶ κανόνες ἰαμβικοῖτε καὶ καταλογάδην·
 » συνήμαζε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμᾶς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, ἀνὴρ εὐ-
 » φυέστατος καὶ πνέων μουσικὴν ὄλωσ τὴν ἐκρομόνιον· οἱ γοῦν
 » ἀσματικοὶ κανόνες Ἰωάννου τε καὶ Κοσμᾶ, σύγκρισιν οὐκ ἐδέ-
 » ξαντο, οὐδὲ δέξοιντο μέχρις ἂν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περαιωθῆ-
 » σεται. »

(161) — Ἱστορία Ἱερὰ, ἤτοι τὰ Ἰουδαϊκὰ, κατ' ἐπιτο-
 μὴν συγγραφέντα παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτά-
 του, καὶ σοφωτάτου Αὐθέντου, κυρίου, κυρίου, Ἀλεξάν-
 δρου Μαυροκορδάτου, τοῦ μεγάλου Λογοθέτου τῆς τοῦ
 Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐξ Ἀπορρήτων τῆς
 κρατῆς Βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν· καὶ διὰ δαπάνης
 τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, καὶ ἡγε-
 μόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίου, κυρίου, Ἰωάννου
 Νικολάου Βοεβόδα, τοῦ σοφωτάτου υἱοῦ αὐτοῦ, νεωστὶ
 τυπωθὲν ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῶν ἁγίων Πάντων, ἀρ-
 χιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μη-
 τροπολίτου κυρίου Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἰβηρίας, πρὸς τὸ δια-
 νέμεσθαι δωρεὰν τοῖς εὐσεβέσι διὰ ψυχικὴν αὐτῶν σω-
 τηρίαν· ἐπιμελεῖα καὶ διορθώσει τοῦ λογιωτάτου κυρίου
 Ἰωάννου τοῦ Ποστελνίκου. ἐν Βουκουρεστίῳ· ἔτει ἀπὸ
 τῆς ἐνσάρκου Οἰκονομίας αψις'. κατὰ μῆνα Αὐγούστον·
 παρὰ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱερομονάχοις Διονυσίου τοῦ Φλώ-
 ρου· εἰς φύλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐπροσφωνήθη ἄπαρ τοῦ
 υἱοῦ τοῦ συγγραφέως εἰς τὴν Ἱπεραγίαν Θεοτόκον. Μετὰ τὴν
 προσφώνησιν ἀναγινώσκεται λόγος Πανηγυρικὸς πρὸς τὸν συγγρα-
 φέα, συντεθεὶς ὑπὸ Ἰακώβου Μάνα τοῦ Ἀργείου.

(162) — Χρυσάνθου Νοταρᾶ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμαν-
 δρίτου τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ, καὶ ἀποστολικοῦ

Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰσαγωγή εἰς τὰ γεωγραφικά, καὶ σφαιρικά, ἀξιῶσει τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιβλέπτου κυρίου Σκαρλάτου Μαυροκορδάτου υἱοῦ ἀξιοπρεπεστάτου τοῦ ὑψηλοτάτου, εὐσεβεστάτου, καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, αὐθέντου, καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας ἐν Παρισίοις 1716. εἰς φύλ.

(163) — Ὁμόνοια Γραικῶν τε καὶ Λατίνων Πατέρων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, κατὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων Πατριάρχου προσφωνηθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ, καὶ παναγιωτάτῳ ἄκρῳ Ἱεράρχῃ καὶ Οἰκουμενικῷ Πάπα Κλήμεντι τῷ ἐνδεκάτῳ παρ' Ἀλουσίου Ἀνδρούτζη Κυπρίου Ἑλληνο-Λατινιστί. Romae Typis Sac. Cong. de Prop. Fide. 1716. εἰς 4ον.

(164) — Οἴκοι εἰς τὸν ἅγιον, καὶ ἐν Κερκύρα θαυματουργὸν Σπυρίδωνα, ἀφιερωθέντες τοῖς τιμιωτάτοις, καὶ περιφήμοις ἐξ Ἑλλάδος Ῥωμαίοις Ἐνετίησιν οἰκοῦσί τε καὶ ἐφευρισκομένοις, τοῖς ἐκ γένους πάσης ἀρετῆς κεκοσμημένου ἐρχομένοις, εἰς αἶνον τοῦ ἁγίου συντεθέντες; καὶ εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐσεβῶν τύπῳ δοθέντες· ἔτει ἀπὸ ἐντάρκου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Οἰκονομίας Ἐνετίησι 1717. παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ, εἰς 12ον.

(165) — Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ προστατάτου τῆς νήσου καὶ πόλεως Κερκύρας. Ἐπιμελεία καὶ ἀναλώμασι Πέτρου Κασιμάτη ἰατροσοφιστοῦ Κερκύρας. Ἐν Ἐνετίαις ἀψιζ'. παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ εἰς 4ον.

ΣΗΜΒΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τοῦ συγγραφέως τῆς Ἀκολουθίας ταύτης τὸν ἀριθ. (106) τοῦ παρόντος καταλόγου.

(166) — Στόχασες ὠφελιμώταται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, διαμερισμέναις εἰς κάθε ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ ἄλλη περὶ ἐξομολογήσεως συλλεγμέναις

καὶ διορθωμέναις, ἐπιμελεία Πέτρου Κασιμάτη ἰατροσοφιστοῦ Κερκυραίου, εἰς χρῆσιν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν. Ἐνετίησι. ἀψιγή· παρὰ Νικολάω τῷ Σάρω. εἰς 8ον.

(167) — Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου Πελοποννησίου τοῦ ἐν Κεφαληνία ψαλλομένη τῇ κ'. τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, συντεθεῖσα παρὰ Νικολάου Γαβριηλοπούλου Ζακυνθίου τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερέυσι. 1718. Ἐνετίησιν· ἔτει σωτηρίῳ ἀψιγή, παρὰ Νικολάω τῷ Σάρω εἰς 4ον.

(168) — Πέτρα Σκανδάλου, ἤτοι διασάφησις τῆς ἀρχῆς καὶ αἰτίας τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς μετὰ τῶν πέντε διαφωνουσῶν διαφορῶν, συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων ἐν Πελοποννήσῳ Ἐπισκόπου Ἡλίου Μηνιάτη τοῦ Κεφαλληνέως, καὶ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα. Ἐν Λειψία 1718, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεϊτκόπρ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο τοῦ Μηνιάτη μεταφρασθὲν Λατινιστὶ, καὶ Γερμανιστὶ μετετυπώθη ἐν Λειψία τὸ 1743 ἔτος, δαπάνη τοῦ Ῥούση Ἰωάννου Κοντορούση ἐκ Κοζάνης, καὶ ἐν Βιέννῃ τὸ 1783 ἔτος δαπάνη Πολυζῶη Λαμπανιζιώτη.

(169) — Λόγοι καὶ παραινέσεις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, εἰς ἀπλήν φράσιν μεταγλωττισθέντες, καὶ μερικοὶ βίοι ἁγίων τινῶν, μεταφρασθέντες καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, παρὰ Ἱεροθέου Ἱερομονάχου Ἰβηρίτου· καὶ νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες ἀναλώμασι Διονυσίου ἐκ Νήσου Πάρου, τοῦ πανασιωτάτου Προηγουμένου τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, τῆς κατὰ τὸ ἁγιώνυμον Ὅρος τοῦ Ἄθω κειμένης. Ἐνετίησιν, ἀψχά. Παρὰ Ἀντωνίω τῷ Βόρτολι 1721. εἰς 4ον.

(170) — Βιβλίον περιέχον τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου

μεγαλομάρτυρος Νεοφύτου, καὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἐτυπώθη ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Οὐγγροβλαχίας, παρὰ Στώικα Ἱερεὶ τυπογράφῳ Ἰακωβίτζη ἔτει ἀπὸ Θεογονίας ἀψκγ' κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον. εἰς 4ον.

(171) — Τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ταπεινὴ ἐξήγησις τῆ τοῦ Χριστοῦ ἁγιωτάτῃ καθόλου Ἐκκλησίᾳ εὐλαβῶς ἀφιερωθεῖσα. Ἐνετίησιν ἀψκγ'. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 8ον.

(172) — Διδασκαλία ὠφέλιμος περὶ τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, συκλεχθεῖσα παρὰ Χρυσάνθου πρεσβυτέρου, καὶ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἁγιωτάτου Ἀπόστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων· ἐτυπώθησαν δὲ ἀναλώμασι τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, ὅθεν καὶ νὰ παρέχωνται δωρεάν. Ἐνετίησιν ἀψκδ'. παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. εἰς 4ον.

(173) — Διδαχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστὴν, καὶ εἰς ἄλλας ἐπιτήμους ἑορτὰς μετὰ τινῶν Πανηγυρικῶν λόγων, συντεθεῖσαι μὲν, καὶ ἐκφωνηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ποτὲ Θεοφιλεστάτου Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων ἐν Πελοποννήτῳ Ἐπισκόπου, Ἡλίου Μηνιάτῃ τοῦ Κεφαλληνέως. Νεωστὶ δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ἐκτυπωθεῖσαι, καὶ διορθωθεῖσαι. Ἐνετίησιν. ἀψκζ'. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Αἱ διδαχαὶ αὗται μετετυπώθησαν πολλάκις, καὶ πάντοτε εἰς Βενετίαν. Αναφέρω μόνον ὅσας ἔτυχε νὰ λάβω ἀνὰ χεῖρας ἐκδόσεις. Τὸ 1738, 1763 καὶ 1778 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ Βόρτολι. Τὸ 1793 καὶ 1800 ἔτος παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίῳ.

(174) — Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἱστορία καὶ περιγραφή τῆς ἁγίας γῆς, καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐν ἧ καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς τῆς ἐν αὐτῇ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡτοι τοῦ σεβασμίου καὶ Θείου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἡ-

μῶν Ἀναστάσεως, κοινῶς ἤδη λεγομένης τοῦ ἁγίου Τάφου, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀνακαινισμῶν τοῦ αὐτοῦ κατὰ διαφόρους καιρούς. Ἐνετίηται 1728. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς φύλ.

(175) — Χρυσάνθου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐγχειρίδιον περὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν ὑπεροχῆς τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου, τῆς τε πρὸς αὐτὸν κεχρεωστημένης ἐλεημοσύνης, παρὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὴν ἀποστολικὴν διαταγὴν, καὶ τῆς ὠφελείας τῶν εἰς προσκύντησιν αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκεῖσε σεβασμίων τόπων παραγενομένων. Τυπωθὲν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐν ἔτει αψκῆ. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον. εἰς 4ον.

(176) — Ἐγχειρίδιον περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἧτοι Ἀπολογία πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον Κύριον Νικόλαον Κομνηνὸν Παπαδόπουλον, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις καὶ Ἱεροδιδασκάλου Χριστοφόρου Ἐμποροκομήτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐτυπώθη ἐν Βουκορεστίῳ ἐν ἔτει αψκῆ. κατὰ μῆνα Φεβρουάριον. εἰς 4ον.

(177) — Ἀποφθεγμάτων ἀπανθίσματα ἁγίων πατέρων καὶ φιλοσόφων συλλεχθέντα παρὰ τοῦ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις λογιωτάτου κυρίου Παρθενίου τοῦ Κατζιούλη. προσφωνηθέντα δὲ τοῖς εὐγενεστάτοις, καὶ χρησιμωτάτοις ἀυταδέλφοις, κυρίῳ Ζαχαρίᾳ καὶ κυρίῳ Νικολάῳ Σελέκη τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τανῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα καὶ μετὰ πλείστης τῆς ἐπιμελείας διορθωθέντα. Ἐνετίηται αψκῆ. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8ον.

(178) — Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀργους καὶ Ναυπλίου τοῦ θαυματουργοῦ. Ἐτυπώθη ἀναλώμασι μὲν τοῦ χρησιμωτάτου Κυρίου Γεωργίου Μάρκου Ζωγράφου, συνδρομῆ δὲ τοῦ

χρησιμωτάτου, καὶ ἐκλαμπροτάτου Κόμητος Κυρίου Νικολάου Ταρωνίτη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐνετίησιν ἀψκθ'. παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ. εἰς 4ον.

ΣΗΜΒΕΙΩΣΙΣ. Ὁ δαπανήσας διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἀκολουθίας ταύτης εἶναι καὶ ἐκδοτὴς αὐτῆς, ὡς λέγει ὁ ἴδιος ἐν τῇ προσφωνητικῇ ἐπιστολῇ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα του Πελοπόννησον.

(179) — Βιβλίον καλούμενον Ἐκλογαὶ περιέχον τὸν ἀκάθεστον Ὑμνον, καὶ ἄλλας τινὰς Ἀκολουθίας καὶ Εὐχὰς ἀναγκαίας καὶ ἐπωφελεῖς παντὶ Χριστιανῶ μετὰ καὶ τῶν ἐξηγήσεων αὐτῶν εἰς ἀπλήν Ῥωμαϊκὴν φράσιν. Τὰ πάντα μὲν προτροπῇ τινων φιλευλαβῶν Χριστιανῶν, ἐκ διαφόρων προτετυπωμένων βιβλίων ἐρανισθέντα, καὶ εἰς ἓν συλλεχθέντα. Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα, καὶ ἐκ πολλῶν τῶν παρὰ τοῖς πρωτοτύποις σφαλμάτων μεθ' ὅσης οἶόν τε ἐπιμελείας ἐκκαθαρθέντα. Ἐνετίησι ἀψλ'. παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ. εἰς 8ον.

(180) — Ἱερὰ καὶ ἀσφαλὴς Ὀδοσοφία Χριστιανοῦ, ἣν εἰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὠφέλειαν ἀνέδειξε Θεόφιλος. ἀψλβ'. εἰς 12ον.

ΣΗΜΒΕΙΩΣΙΣ. Τοῦ Θεολογικοῦ πονήματος τούτου συγγραφεὺς εἶναι ὁ Θεόφιλος Κορυδαλεὺς, ὅστις ἐθεωρεῖτο ὡς Λουθηρολάτρης. εἶναι ἀξία προσοχῆς ἡ φράσις Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀντὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐτυπώθη δὲ, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, εἰς Βενετίαν, κρυφίως, καὶ τούτου ἕνεκα δὲν ἀναφέρεται οὔτε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, οὔτε τοῦ τυπογράφου.

(181) — Ψαλτήριον τοῦ Δαβὶδ. Ἐνετίησι. παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ ἀψλβ'. εἰς 8ον.

ΣΗΜΒΕΙΩΣΙΣ. Ἡ παροῦσα ἐκδοσις μετετυπώθη τὸ 1773 ἔτος παρὰ Δημητρίω Θεοδοσίῳ· καὶ μετὰ ταῦτα πολλάκις παρ' αὐτῷ καὶ τῷ συναδέλφῳ του τυπογράφῳ Γλυκεῖ.

(182) — Χρυσάνθου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀναντιρρήσις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου Ὄρους Σινᾶ.

Ἐπιτομὸς τοῦ Ἁλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ἐνετίησι, 1732. παρ' Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 4ον.

(183) — Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ὁμιλία ὀλίγη ἐκ τῶν πολλῶν εὑρεθεῖσαι, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσαι, σπουδῆ καὶ δαπάνῃ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Μελετίου, προσφωνηθεῖσαι δὲ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀφιερωθεῖσαι τοῖς ὑψηλοτάτοις καὶ θεοσεβεστάτοις Αὐθένταις καὶ ἡγεμόσιν Οὐγγροβλαχίας τε καὶ Μολδαβίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Γρηγορίῳ Γκίκα Βοεβόδα, καὶ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Νικολάου Ἁλεξάνδρου Βοεβόδα. Ἐνετίησιν ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἀντωνίου τοῦ Βόρτολι. 1734. εἰς 4ον.

(184) — Βιβλίον περιέχον τὰς ἱεράς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ τῆς δσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμουθῶντος τοῦ θαυματουργοῦ· νεωστὶ χάριν εὐλαβείας τυπωθέν· ἐπὶ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ὑψηλοτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου Βοεβόδα· ἀρχιερατεύοντος τοῦ Πανιερωτάτου μητροπολίτου κυρίου Στεφάνου· ἀναλώμασι καὶ δαπάνῃ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου δευτέρου Λογοθέτου τῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας κυρίου Κωνσταντίνου Γεωργίου Ξ. τοῦ ἀπὸ Σωτήρος τοῦ Ζαγορᾶ, ἵνα δίδωται δωρεάν· ἐπιμελεία καὶ διορθώσει Κωνσταντίνου Δαπόντε Ἀναγνώστου· τοῦ ἐκ νήσου Σχοπέλου· ἐν τῇ κατὰ τὸ Βουκουρέστιον ἀγιωτάτῃ Μητροπόλει· ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ αψλς'. παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐν ἱερεῦσι Στόϊκα Ἰακωβίτζη τοῦ τυπογράφου. εἰς 4.

(185) — Ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης με εἰκόνας πασῶν τῶν ὑποθέσεω γαλκαγραφικᾶς, καὶ με εἰς

ηγήσεις, ἐβγαλμένας ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρας, πάνυ ὠφέλιμαίς διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν ἡθῶν κάθε Χριστιανικοῦ προσώπου· μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν διάλεκτον παρὰ Ἀντωνίου Κατηφόρου τοῦ Ζακυνθίου, καὶ ἀριερωθεῖσα τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ, καὶ γαληνοτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Μαυροκορδάτῳ ἡγεμόνι καὶ πρίγκιπι πάσης Οὐγγραβλαχίας. Ἐνετίησιν· ἀψλζ'. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰω. Βαπτιστοῦ Ἀλβρικίου. εἰς 12.

(186) — Ὁ Πνευματικὸς διδασκόμενος. Σύνταγμα μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἡμετέραν κοινὴν διάλεκτον παρὰ Ἐμμανουὴλ Ῥωμανίτου τοῦ Κρητός, τυπωθὲν ὑπὸ Νικολάου Γλυκεῖ. Ἐνετίησιν, ἀψμβ'. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8.

(187) — Ὁ Μετανοῶν διδασκόμενος. Σύνταγμα μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἡμετέραν κοινὴν διάλεκτον παρὰ Ἐμμανουὴλ Ῥωμανίτου τοῦ Κρητός, τυπωθὲν ὑπὸ Νικολάου Γλυκεῖ. Ἐνετίησιν ἀψμβ'. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τεύχους τῶν δύο τούτων πονημάτων, ὁ μεταφραστὴς ἀναφέρει ὅτι διατρέφων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔστειλεν εἰς Βενετίαν νὰ τυπωθῶσι τὰ δύο ψυχωφελῆ βιβλίδια ταῦτα, συντεθέντα μὲν πάλαι εἰς γλῶσσαν Ἰταλικὴν ἀπὸ σοφῶν καὶ θεοσεβῆ συγγραφέα, ὅστις ἔμεινεν ἀνώνυμος.

(188) — Θεωρίαι Χριστιανικαὶ καὶ ψυχωφελεῖς νοουθεσίαι, συντεθεῖσαι εἰς γλῶσσαν πεζὴν, διὰ κάθε Χριστιανὸν ὁποῦ ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ τὴν Χριστιανικὴν του πολιτείαν, καὶ εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν. Ἐνετίησιν 1742. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8.

(189) — Βίβλος Ὁδηγὸς τῆς Ἀληθείας περιέχουσα περὶ Προορισμοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ διαφόρων ὑποθέσεων λόγους. Συντεθεῖσα κατὰ διαφόρους καιροὺς παρ' ἐμοῦ τοῦ Μακαρίου Χριστιανοπούλου τοῦ καὶ Μαριδάκη τοῦ Κρη-

τός, εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Ἀφιερωθεῖσα εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν εὐσεβεστάτην καὶ εὐσπλαγχνικωτάτην μητέρα, εἰς τὴν ἁγίαν λέγω τοῦ Χριστοῦ ἀνατολικήν, κυριολογικήν, ἀποστολικήν, καὶ ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν. Διορθωθείσα κατὰ γε τὴν τυπογραφίαν ἐκ τῶν ἐμῶν, ἐξ ὧν καὶ συνετέθη χειρῶν· καὶ ἡμετέροις ἀναλώμασι χάριτι Χριστοῦ, τυπωθεῖσα τέωρα πρῶτον εἰς τὴν ἐκλαμπρον καὶ περίφημον τῆς Ὀλάνδας πόλιν Ἀμστραδάμ. Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῶ ἑπτακοσίου καὶ τεσσαρακοστῶ τρίτῳ, καὶ τὴν πρωτεκαιδεκάτην Αὐγούστου. εἰς 4.

(190) — Φυλακτήριον τῆς ψυχῆς. Ἐνετίησι παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι αψμγ'. εἰς 12.

(191) — Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μυρτιδιότισσας, εἰς τὸ ὑπερφυῆς θαῦμα, ὅπερ ἐνήργησε διὰ τῆς πανσέπτου Θείας εἰκόνοσ αὐτῆς, ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν παράλυτον ἤγειρε μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς ἁγίας αὐτῆς κοιμήσεως. Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Σοφωτάτου κυρίου, κυρίου Σωφρονίου Ἐπισκόπου Κυθήρων τοῦ Παγκάλου. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα. Ἐνετίησι. αψμδ'. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι 1744. εἰς 4.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Ἡ Ἀκολουθία αὕτη ἐπροσφωνήθη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Κυθήρων Κύριον Νεόφυτον ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Καλούτζη, υἱοῦ τοῦ Παραλύτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνέβη τὸ ὑπερφυῆς θαῦμα.

(192) — Ψαλτήριον Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως, μετὰ καὶ τῶν ᾠδῶν, νεωστὶ τυπωθὲν παρὰ κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ἐνετίησιν. 1744. αψμδ'. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 4.

(193) — Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου Ὄρους τοῦ Ἀθωνος, πρότερον μὲν παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἱατροῦ Ἰωάν.

νου τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ συγγραφὴν καὶ εἰς τύπους ἐκδο-
θέν· νῦν πόνω καὶ ἐπιμελείᾳ Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου Κεμί-
ζου τοῦ ἐκ Μονεμβασίας διορθωθέν, καὶ, μόνης τῆς ἱε-
ραῖς τῶν Ἰβήρων μονῆς περιγραφείσης παρ' αὐτοῦ ἀκριδέ-
στερόν τε καὶ διεξοδικώτερον, μετατυπωθέν δαπάνῃ τοῦ
πανοσιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου ἀγίου Προηγουμένου
τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς τῶν Ἰβή-
ρων Μονῆς, κυρίου Χριστοφόρου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ὁ-
ς καὶ τῇ Παναχράντῳ τοῦ Θεοῦ λόγου μητρὶ εὐλαβῶς
αὐτὸ ἀνατίθησι. Ἐνετίησι 1745. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ.
εἰς 8ον

ΣΗΜΒΙΩΣΙΣ. Περί τῆς Δ'. ἐκδόσεως τοῦ Προσκυνηταρίου
τούτου ἴδε τὸν ἀριθμὸν (153) τοῦ πρῶτου καταλόγου.

(194) — Ἀνάπαυσις τῆς καρδίας εἰς τὸ ἅγιον θέλημα
τοῦ Θεοῦ· παρὰ τοῦ πατρὸς Θωμᾶ Στανισλάου Βελάση
τῆς τοῦ Ἰησοῦ Συντροφίας. Διδασκαλία μάλιστα συνα-
θροισμένη ἐκ τοῦ πατέρος Ἀλφόνσου Ροτρίκουες τῆς αὐ-
τῆς Συντροφίας· εἰς ὠφέλειαν μερικῶς τῶν Χριστιανῶν. Ro-
mae, ex typographia Antonii de Rubeis MDCCLVI. εἰς 8ον.

(195) — Κωνσταντίνου Ἱερομονάχου Μοσχοπολίτου
περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος· περὶ τοῦ πρω-
τείου τοῦ Πάπα, καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐλῆς, καὶ περὶ
Μεταλήψεως. Ἐν Μοσχοπόλει τῆς Μακεδονίας 1746. εἰς 8.

ΣΗΜΒΙΩΣΙΣ. Τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου τούτου ἀντέγραψα
ἐκ τῆς προσθήκης τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τοῦ Μελετίου
παρὰ Γεωργίου Βενδότη.

(196) — Βίβλος ἱερὰ περιέχουσα τὴν ἅπασαν ἀκολου-
θίαν τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου Ἐπισκόπου Σχο-
πέλων· τὸν ἀκάθιστον ὕμνον εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν
Σταυρόν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· μετάφρασιν διὰ
στίχων πολιτικῶν εἰς τὸν λόγον περὶ ἐξόδου ψυχῆς,
καὶ τῆς δευτέρας παρουσίας, μετὰ προσθήκης διαλόγων

ἑὺ κατὰ ἀλφάβητον· νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα ἀναλώμασε τοῦ τιμιωτάτου καὶ ἐλλογιωτάτου ἐν ἄρχουσι μεγάλου Γραμματικοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ ἐκ νήσου Σκοπέλων, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεῖσα τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάου Βοεβόδα Μαυροκορδάτῳ· In Venezia 1746. Appresso Francesco Pittagris. εἰς 8ον.

(197) — Βιβλίον καλούμενον Ῥαντισμοῦ Στηλίτευσις, ἐν ᾧ περιέχεται κεφαλαίων ἀριθμὸς ὀγδοήκοντα ἑνός, ἐν ἑκάστῳ ταῖς ἀκτῖσι τῆς γραφῆς ὡς ἰστὸν ἀράχνης φαίνεται διαλύον Ῥαντισμάτων τὸ σκότος. Τότε μὲν πρῶτον τύποις ἐξεδόθη, ὅτε ὁ οἰκουμενικὸς θρόνος ἐκόσμητο παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου κυρίου Κυρίλλου, ἔτε αψμς'. Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τυπογραφία, εἰς 4. μικρόν.

(198) — Ἀκολουθία τοῦ δόσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων ἀσκήσαντος. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθεῖσα. Ἐνετίησιν, αψμζ'. 1747. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι εἰς 8ον.

(199) — Λόγος Πανηγυρικὸς εἰς τιμὴν, καὶ ἔπαινον τοῦ ἁγίου, καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, καὶ προστάτου Κερκύρας. Ποίημα τοῦ Ἱερολογιωτάτου κυρίου Διονυσίου Κόνταρη, προδραπρέφαντος Κήρυκος τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὕστερον δὲ χρηματίσαντος Ἀρχιεπισκόπου Λευκάδος, καὶ Ἀγίας Μαύρας. Ἀφιερωθεῖς τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ, καὶ Εὐγενεστάτῳ Κυρίῳ Κόμητι Ἀνδρέᾳ τῷ Κάση (παρὰ Ἰωάννου Λαζαροπούλου). Ἐνετίησιν, αψμζ'. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 8ον.

(200) — Λατίνων θρησκείας Ἐλεγχοὶ 36, καὶ τῆς ἁ

ἐκάστου λόγος· συλλεχθεῖσαι παρὰ τοῦ λογιωτάτου δε-
δασκάλου Διαμαντῆ Ῥυσίου τοῦ ἐκ Σμύρνης, καὶ μετ' ἐ-
πιμελείας διορθωθεῖσαι παρὰ Ἰωάννου Μανολάκη τοῦ ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως. Ἐνετίησι εἰς Ἀμστελδὰμ, παρὰ
Ἀντώνη Μπρόην, ἀψμῆ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ, συνταχθέντι εἰς
στίχους ἰαμβικούς, καὶ διαιρεθέντι εἰς 36 κεφάλαια, ὁ ποιητής-
Ῥύσιος περιγράφει τὰς καταχρήσεις τῶν Παπιστῶν. Ἴδου τί γρά-
φει περὶ τῆς κακῆς τυπώπεως τοῦ βιβλίου τούτου ὁ Κοραῖς
• Ἀποθανῶν (ὁ Ῥύσιος) κατὰ τὸ 1747 ἔτος, δὲν ἔφθασε νὰ τὸ
ἴδῃ τυπωμένον· καὶ τοῦτο εὐτυχῶς διὰ νὰ μὴν ἴδῃ τόσων πλήθος
τυπογραφικῶν σφαλμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ μέρη τοῦ ποιή-
ματος ἔγιναν ἀκατανόητα. • Βίος Κοραῆ. ἐν Παρισίοις 1833,
σελ. 12.

(201) — Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωρ-
γίου ψαλλομένη τὴν λ'. Ἰανουαρίου μηνός, εἰς ἀνάμνη-
σιν τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ζακύνθῳ, ἐν τοῦ λοιμοῦ
τῆ ἀπαλλαγῆ· νεωστὶ τυπωθεῖσα, καὶ ἐπιμελῶς διορθω-
θεῖσα. Ἐνετίησιν ἀψμῆ. παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς Ἀκολουθίας
ταύτης ἀναγινώσκεται. *Μεγαλυνάριον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς*
αὐτῆς ἑορτῆς. Ποίημα Κυρίου Ἀγγέλου Συμμαχίου Δόκτο-
ρος Ζακυνθίου.

(202) — Νεῖλος Χρυσορρόας, ἦτοι ὁμιλίας τοῦ ἐν ἁ-
γίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντι-
νουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, συλλεχθεῖσαι ἐκ τῶν αὐτοῦ
συγγραμμάτων, καὶ ἀριερωθεῖσαι τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ
Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως κυρίῳ κυ-
ρίῳ Κυρίλλῳ· νυν πρῶτον μεταφρασθεῖσαι εἰς τὴν πε-
ζὴν Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον τύποις τε ἐκδοθεῖσαι καὶ μετ'
ἐπιμελείας διορθωθεῖσαι. Ἐνετίησι 1750. παρὰ Ἀντωνίῳ
τῷ Βόρτολι. Τόμοι δύο. εἰς 8ον.

(203) — Ἡ περιγραφή τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς
μονῆς τοῦ Κύκκου, ἦτοι διήγησις περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ

ἀποκομίσεως τῆς Θαυματουργοῦ ἁγίας εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς λεγομένης Κυκκοτίσσης· νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, σπουδῆ μὲν καὶ προτροπῇ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ πατέρων, καὶ γερόντων τῆς Συνάξεως, εἰς εὐεργεσίαν δὲ καὶ ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἐνετίησι 1751. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 4ον.

(204) — Βιβλίον καλούμενον Πίστις, ἀναγκαῖον εἰς κάθε ἀπλοῦν ἄνθρωπον, βεβαιωμένον ἀπὸ Προφήτας, Εὐαγγέλιον, Ἀποστόλους, καὶ ἄλλους σοφοὺς διδασκάλους· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι λόγοι ἐκλεκτοὶ εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων, ὡς φαίνεται ἐν τῷ πίνακι, μεταγλωττισθέντες εἰς ἀπλὴν φράσιν· φιλοπονηθέν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Νεκταρίου Τέρπου ἐκ τῆς θεοφρουρήτου χώρας Βοσκοπόλεως. 1755. Ἐνετίησιν ἀψνέ. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη τὸ 1779 ἔτος παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ.

(205) — Μηναιῖον, μὴν Φεβρουάριος, περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀχολουθίαν, νεωστὶ μετατυπωθεὶς καὶ ἐπιμελῶς διορθωθείς παρὰ κυρίου Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ἐνετίησιν 1755. παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. εἰς φύλον.

(206) — Βούλλα τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα Λέοντος Γ'. περὶ τῶν Προνομίων τῶν Γραικῶν, καὶ ἐπικύρωσις εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ ἁγιωτάτου Κλήμεντος Ζ'. Αἷς προσετέθη καὶ ἑτέρα Βούλλα τοῦ αὐτοῦ Λέοντος Γ'. περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου Ἐκκλησίας ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, καὶ Θέσπισμα τῆς τῶν Ἐνετῶν ἐξοχωτάτης Γερουσίας, περὶ τῶν Συνοικεσίων ἀναμέσον Γραικῶν καὶ Λατίνων. Ἐὰ πάντα μὲν εἰς ἀπλὴν Ῥωμαϊκὴν φράσιν μεταγλωττισθέντα· ἀφιερωθέντα δὲ τῷ εὐγενεστάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Σκαρλάτῳ Δημητρίῳ τῷ ἐκ Λαρίσσης. Ἐνετίησι 1755. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. εἰς 4ον.